

Nr 349.

Godkänd av första kammaren den 12 juni 1917.

Godkänd av andra kammaren den 12 juni 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 1 och 3 §§ i lagen den 4 maj 1906 angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärva fast egendom m. m.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 5)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen den 16 mars 1917 avlåten proposition, nr 164, har Eders Kungl. Maj:t under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen följande förslag till

1) lag om ändrad lydelse av 1 och 3 §§ i lagen den 4 maj 1906 angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärva fast egendom;

2) lag om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 25 juni 1909 om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning; samt

3) lag om ändrad lydelse av 20 § 1 mom. och 22 § i lagen den 27 juni 1896 om hemmansklyvning, ägostyckning och jordavsöndring.

Redan uti skrivelse den 30 april 1917, nr 111, har riksdagen avgivit yttrande över det i propositionen först omförmälda lagförslaget, vilket av riksdagen bifallits med den ändring, att lagens tillämpnings-

område utsträckts att omfatta hela Värmlands län, i stället för föreslagna vissa socknar därav.

Riksdagen har vid granskning av de båda i propositionen sist upptagna lagförslagen, vilka äro avsedda att omfatta nämnda län i dess helhet, icke funnit anledning att däremot framställa någon anmärkning.

Riksdagen har alltså för sin del antagit följande:

a) **Lag**

om ändrad lydelse av 1 § i lagen den 25 juni 1909 om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning.

Härigenom förordnas, att 1 § i lagen den 25 juni 1909 om inskränkning i rätten att erhålla ägostyckning skall erhålla följande ändrade lydelse:

I Värmlands, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län må ej ägostyckning ske eller förordnande för lantmätare att verkställa ägostyckning meddelas, med mindre tillstånd till ägostyckningen lämnats på sätt nedan sägs.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1917; dock skall den ej äga tillämpning med avseende å ägostyckning, som dessförinnan blivit sökt eller som sökes på grund av avhandling, upprättad före nämnda dag.

b) **Lag**

om ändrad lydelse av 20 § 1 mom. och 22 § i lagen den 27 juni 1896 om hemmansklyvning, ägostyckning och jordavsöndring.

Härigenom förordnas, att 20 § 1 mom. och 22 § i lagen den 27 juni 1896 om hemmansklyvning, ägostyckning och jordavsöndring skola erhålla följande ändrade lydelse:

20 §.

1 mom. Ägare av hemman, vilket får klyvas, have rätt att av hemmanets ägovälde för alltid avsöndra till och med en femtedel av ägovidden i en eller flera delar; dock att inom Värmlands, Kopparbergs, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län ej må avsöndras inägojord till den omfattning, att hemmanets jordbruk därigenom märkligen försvagas.

22 §.

Åstundar innehavare av hemman, varifrån avsöndring får ske, att därifrån för alltid avsöndra mark, som, ensam eller tillsammans med vad redan kan vara från hemmanet för alltid avsöndrat, utgör mera än vad i 20 § 1 mom. sägs, ankomme på Konungens befallningshavande att, där omständigheterna därtill föranleda, sådant tillåta. Särskilt må vad i nämnda lagrum stadgas beträffande Värmlands, Kopparbergs, Gävleborgs, Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län icke utgöra hinder för sådant tillstånd, där avsöndringen erfordras för egnahemsanläggningar eller industriella anläggningar eller annat dylikt ändamål.

Tillstånd, som i denna § sägs, må ej vägras i fråga om avsöndring av sådant område, som omförmäles i 3 § första stycket i lagen angående förbud i vissa fall för bolag och förening att förvärva fast egendom.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1917.

Stockholm den 12 juni 1917.

Med undersåtlig vörndnad.
